

РЕШЕНИЕ

№ 637

гр. Пловдив, 15.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, X СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Пламен П. Чакалов

Членове: Румяна Ив. Андреева Атанасова
Бранимир В. Василев

при участието на секретаря Бояна Ал. Дамбулева
като разгледа докладваното от Бранимир В. Василев Въззивно гражданско дело № 20235300500740 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.258-273 от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на А. П. П. от гр.***, чрез пълномощника си адв. С. Н. срещу решение № 4424/29.12.2022г. на Пловдивски районен съд, X граждански състав, постановено по гр.дело № 2179/2022г. С обжалваното решение е отхвърлен иска на А. П. П. ЕГН ***** с адрес *** против „Микро Кредит“ АД, ЕИК 202073629 със седалище и адрес на управление гр. София, бул. Цариградско шосе №137, ет.3 за признаване на установено, на осн. чл.124, ал.1 вр. чл.26 ЗЗД, че договор за предоставяне на заем „Microcredit“ № *** от ***г. е недействителен.

Решението се обжалва изцяло

Жалбоподателят твърди се, че решението е незаконосъобразно и неправилно, защото съдът е обосновал решението си по доказателства, които не е следвало да цени, тъй като са представени след изтичането на преклузивния срок за отговор на исковата молба. Сочи се, че договорът за кредит безспорно представлява електронен документ по чл.3, ал.1 от ЗЕДЕУУ

и съобразно дефиницията, дадена в чл.3, т.35 от Регламент /ЕС/ № 910/2014 година, като самият електронен документ следва да има подпис дали той е универсален електронен или квалифициран електронен подпис, а такъв по делото липсва. Сочи се практика на Върховен касационен съд. Иска се отмяна на обжалваното решение и уважаване на предявения иск. Претендират се разноските по делото.

В срок не е постъпил отговор на въззивната жалба. Със становище до съда представителят на въззиваемото дружество адв. М. оспорва подадената жалба. Намира я за неоснователна. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на насрещната страна. Представя списък с разноски и претендира разноските по делото.

Пловдивският окръжен съд, X-ти граждански състав, след като прецени данните по делото въз основа на доводите на страните и при дължимата служебна проверка, намира следното:

Въззивната жалба е допустима, като подадена в законния срок от легитимирани страни, внесена е дължимата държавна такса за въззивно обжалване и е изпълнена процедурата за отговор. Жалбата отговаря на изискванията на закона по форма, съдържание и приложения.

Обжалваното решение не е недопустимо или нищожно при постановяването му не е нарушена императивна материалноправна норма.

Основателно е възражението на жалободаателя П., че решението е незаконосъобразно и неправилно, защото съдът е обосновал решението си по доказателства, които не е следвало да цени, тъй като са представени след изтичането на преклузивния срок за отговор на исковата молба. Безспорно в казуса ответника по иска „Микро Кредит“ АД гр.София не е подал в срока по ГПК отговор по исковата молба. Възражения срещу иска от тях се повдигат едва в първото съдебно заседание по делото. Видно от нормата на чл.133 от ГПК, в хипотезата когато ответника по иска не подаде отговор по исковата молба за него се преклудират възможностите да прави възражения и да оспорва истинността на представени документи. В нарушение на това процесуално правило РС Пловдив е приел в първото по делото заседание за разглеждане възражението на ответника, че договорът за кредит е сключен, не чрез физически или електронен подпис, а по предвидения ред за това в общите условия с изявления направени чрез интернет приложението

„SHUFTIPRO“. Доказателствената тежест за това възражение е възложена върху ответника в доклада по делото в това заседание. РС Пловдив е приемал и писмени и веществени доказателства за доказване на това възражение и е назначил СТЕ за доказването му. А във второто по делото заседание ПРС е приел, че това възражение е безспорно между страните и е заличил назначената СТЕ.

РС Пловдив е извършил процесуално нарушение на чл.133 от ГПК като е приел за разглеждане възражение на ответника, което е преклудирано по силата на процесуалния закон. След което РС Пловдив е извършил и второ съществено процесуално нарушение като е приел, че въпросите по преклудираното възражение на ответника всъщност са безспорни между страните, в противоречие със собствения му доклад по делото по реда на чл.146 от ГПК. Изводът на РС Пловдив, че при предявен и поддържан от ищеца иск по чл.26 от ЗЗД за нищожност на сключен договор поради липса на форма, страните безспорно са приели че между тях е възникнало валидно спорното правоотношение по договор за кредит е логически парадокс, който не може да се сподели от първата инстанция.

По съществото на делото въззивната инстанция приема следното. Претендира се нищожност на договор за заем „Microcredit Online“ № *** от ***Г., поради липса на положен подпис от заемополучателя. Представен е препис от договора, който е без положени подписи от двете страни по него. По делото не е направено валидно възражение от отвеника, че договорът за заем е подписан от страните, нито е доказано такова възражение. Ето защо въззивният съд приема за доказано по делото, че договорът за заем не е бил подписан между страните.

От правна гледна точка договора за заем в казуса се квалифицира правно като договор за потребителски кредит по чл.3 от ЗПК. Специалния закон регулиращ този вид договори е ЗПК, който в чл.10 ал.1 изисква специална форма за сключването му. Предвидени са две алтернативни форми писмена форма, на хартиен или друг траен носител по дефиницията на §1 т.10 от ДР на ЗПК /най-често електронен документ на електронен носител/. В които две форми по ясен и разбираем начин се описват всички елементи на договора с еднакъв по вид, формат и размер шрифт – не по-малък от 12, в два екземпляра – по един за всяка от страните по договора. Независимо от

формата обаче било писмена, било електронна специалния закон - ЗПК в чл.11 ал.1 т.27 изисква положени подписи на страните, които могат да са в зависимост от двете форми или физически или електронни подписи. Като тук следва да се посочи, че Закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние /който регулира финансови услуги като родово понятие визирано в §1 т.1 от ДР на ЗПФУР/ и неговата препратка в чл.18 към чл.293 от ТЗ са по-стари общи закони, спрямо по-новия и специален закон ЗПК регулиращ само един вид правни сделки - потребителските кредити. Ето защо по силата чл.11 ал.1 т.27 от ЗПК подписи на страните са изисквана от закона форма за действителност на договора за потребителски кредит и при липсата на такива подписи договорът се явява нищожен по правилото на чл.26 ал.2 от ЗЗД. Ето защо искът е основателен и следва да се уважи, като обжалваното решение следва да се отмени изцяло и да се постанови изцяло нов съдебен акт по съществото на делото.

На основание чл.78 ал.1 от ГПК на жалбоподателя-ищец А. П. се дължат за разноските по делото за първата и въззивната инстанция. Разноските за първата инстанция са за държавна такса 50 лв. /л.1/ и 25 лв. за въззивната инстанция общо 75 лева.

На основание чл.38 от ЗА на защитавалия безплатно ищеца адвокат С. Н. следва да се платят 300 лева по чл.7 ал.2 т.1 от Наредбата за минималните адвокатски хонорари /по старата й редакция, защото съдебното заседание в което са приключили устните състезание е на 12.10.2022г., тоест преди последните промени от 04.11.2022г./. На основание чл.38 от ЗА на защитавалия безплатно ищеца адвокат С. Н. следва да се платят 400 лева по чл.7 ал.2 т.1 от Наредбата за минималните адвокатски хонорари, при действието на новата й редакция. Общото се дължат 700 лева.

Мотивиран така съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ ИЗЦЯЛО решение № 4424/29.12.2022г. на Пловдивски районен съд, Х граждански състав, постановено по гр.дело № 2179/2022г., като вместо това

ПРОГЛАСЯВА НИЩОЖНОСТТА на сключения между А. П. П. ЕГН ***** с адрес *** и „Микро Кредит“ АД, ЕИК 202073629 със седалище

и адрес на управление гр.София, бул. Цариградско шосе №137, ет.3 договор за предоставяне на заем „Microcredit“ № *** от ***Г., поради липса на изискуемата се по закон форма - подпис на страните по чл.11 ал.1 т.27 от ЗПК във вр. с чл.26 ал.2 от ЗЗД.

ОСЪЖДА „Микро Кредит“ АД, ЕИК 202073629 със седалище и адрес на управление гр.София, бул. Цариградско шосе №137, ет.3 да заплати адвокат С. К. Н. от АК-***, с адрес на упражняване на дейността ***, сумата от общо 700 лева, представляваща адвокатски хонорар по чл.38 ал.1 т.2 от ЗА за безплатна правна помощ оказана на ищеца П. за първата и въззивната инстанция.

ОСЪЖДА „Микро Кредит“ АД, ЕИК 202073629 със седалище и адрес на управление гр.София, бул. Цариградско шосе №137, ет.3 да заплати на А. П. П. ЕГН ***** с адрес *** сумата от 75 лева за разноси по делото за двете инстанции.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____